

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนต่างๆ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 การนำเสนอปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ คณะวิชา ความเป็นบุตรคนแรก ประสบการณ์ทำงานระหว่างเรียน การเป็นสมาชิกชมรมหรือการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย และอาชีพของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 การนำเสนอระดับของลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม

ตอนที่ 3 การนำเสนอการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ โดยการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ คณะวิชา ความเป็นบุตรคนแรก ประสบการณ์ทำงานระหว่างเรียน การเป็นสมาชิกชมรมหรือการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย และอาชีพของผู้ปกครอง กับลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม

ตอนที่ 4 การนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นอื่นๆ โดยแสดงจำนวนร้อยละ และค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มในการเป็นผู้ประกอบการ รวมถึงข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าสถาบันควรมีการปรับปรุงเพิ่มเติมเพื่อช่วยให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการเป็นผู้ประกอบการ

จากการศึกษาได้ผลดังนี้

ตอนที่ 1 การนำเสนอปัจจัยส่วนบุคคล

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล นำเสนอในรูปแบบของจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างดังนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างแยกตามปัจจัยส่วนบุคคล

	ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	210	48.28
	หญิง	225	51.72
	รวม	435	100.00
คณะวิชา	คณะบริหารธุรกิจ	196	45.06
	คณะวิศวกรรมศาสตร์	91	20.92
	คณะศิลปศาสตร์	44	10.11
	คณะวิทยาศาสตร์	14	3.22
	คณะนิเทศศาสตร์	62	14.25
	คณะนิติศาสตร์	19	4.37
	คณะพยาบาลศาสตร์	9	2.07
	รวม	435	100.00
การเป็นบุตรคนแรก	ใช่	163	37.47
	ไม่ใช่	272	62.53
	รวม	435	100.00
ประสบการณ์ในการทำงานระหว่างเรียน	มี	261	60.00
	ไม่มี	174	40.00
	รวม	435	100.00
การเป็นสมาชิกชมรมหรือการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย	ใช่	273	62.76
	ไม่ใช่	162	37.24
	รวม	435	100.00
ผู้ปกครองประกอบอาชีพส่วนตัว	ใช่	269	61.84
	ไม่ใช่	166	38.16
	รวม	435	100.00

จากตารางที่ 4.1 ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็นเพศชายจำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 48.28 และเพศหญิงจำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 51.72 กำลังศึกษาอยู่ใน

คณะบริหารธุรกิจจำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 45.06 รองลงมาคือคณะวิศวกรรมศาสตร์จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 20.92 และน้อยที่สุดคือคณะพยาบาลศาสตร์จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.07 ในจำนวนนักศึกษากลุ่มตัวอย่างนี้ มีนักศึกษาที่เป็นบุตรคนแรกจำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 37.47 และไม่ใช่บุตรคนแรกจำนวน 272 คน คิดเป็นร้อยละ 62.53 โดยนักศึกษามีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างเรียนจำนวน 261 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และไม่มีประสบการณ์ทำงานระหว่างเรียน จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 40 และมีนักศึกษาที่เป็นสมาชิกของชมรมหรือได้เข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยจำนวน 273 คน คิดเป็นร้อยละ 62.76 และไม่ได้เป็นสมาชิกของชมรมรวมทั้งไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยจำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 37.24 นอกจากนี้ ยังมีนักศึกษาที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพส่วนตัวจำนวน 269 คนคิดเป็นร้อยละ 61.84 และที่ผู้ปกครองไม่ได้ประกอบอาชีพส่วนตัวจำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 38.16

ตอนที่ 2 การนำเสนอระดับของลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ

ผลการวิเคราะห์ระดับของลักษณะความเป็นผู้ประกอบการจะนำเสนอในรูปแบบของค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของกลุ่มตัวอย่างดังนี้

ตารางที่ 4.2 ระดับของลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา

ลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ
ความต้องการประสบความสำเร็จ			
และความต้องการอิสระ	3.24	0.35	ปานกลาง
ตำแหน่งการควบคุม	3.29	0.38	ปานกลาง
ความคิดริเริ่มเชิงนวัตกรรม	3.35	0.42	ปานกลาง
การแบกรับความเสี่ยง	2.95	0.37	ปานกลาง
ความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์	3.30	0.37	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	3.23	0.38	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.2 ผลการศึกษาพบว่านักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีระดับของลักษณะความเป็นผู้ประกอบการในแต่ละด้านดังนี้ ความต้องการประสบความสำเร็จและความต้องการอิสระอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24 ตำแหน่งการควบคุมอยู่ในระดับปานกลาง มี

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 ความคิดริเริ่มเชิงนวัตกรรมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 การแบกรับความเสี่ยงอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.95 และความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 โดยเมื่อพิจารณาภาพรวมของลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ พบว่านักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของความเป็นผู้ประกอบการเท่ากับ 3.23 ซึ่งมีลักษณะความเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีลักษณะความเป็นผู้ประกอบการด้านความคิดริเริ่มเชิงนวัตกรรม มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ส่วนลักษณะความเป็นผู้ประกอบการด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดได้แก่ ด้านการแบกรับความเสี่ยง

ความต้องการความสำเร็จและความต้องการอิสระ

ตารางที่ 4.3 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและลักษณะความเป็นผู้ประกอบการในด้านความต้องการความสำเร็จและความต้องการอิสระ

ความต้องการความสำเร็จ และความต้องการอิสระ	ความถี่					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ลักษณะ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ตรง เลย			
ท่านจำเป็นต้องถามความคิดเห็น คนอื่นก่อนตัดสินใจเรื่องสำคัญ	8	36	165	148	179	2.42	0.94	ต่ำ
คุณไม่กลัวที่จะทำตัวแตกต่างจาก คนอื่น	27	130	220	48	6	3.29	0.80	ปานกลาง
คุณจะให้คนอื่นตัดสินใจว่าจะไป เที่ยวที่ไหนมากกว่าการตัดสินใจ ด้วยตัวเอง	25	104	195	93	18	3.06	0.92	ปานกลาง
เมื่อจะตัดสินใจไปที่ไหนคุณจะรอ ให้คนอื่นเป็นผู้ชวนก่อนเสมอ	24	119	167	104	20	3.05	0.96	ปานกลาง

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ความต้องการความสำเร็จ และความต้องการอิสระ	ความถี่					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ลักษณะ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ตรงเลย			
ถ้าคุณชวนเพื่อนไปดูหนังแล้ว เพื่อนคุณไม่ไปคุณก็สามารถไปดู ได้ด้วยตัวคนเดียว	64	140	110	65	54	3.22	1.23	ปานกลาง
เมื่อคุณรู้ว่าได้รับมอบหมายต้อง รับผิดชอบงาน คุณจะทำงานที่ ได้รับอย่างเต็มที่	117	204	106	9	0	3.98	0.77	สูง
คุณจะไม่แสดงความคิดเห็นใน ประเด็นที่คนอื่นไม่สนใจ แม้ว่า คุณเชื่อในประเด็นนั้น	10	59	252	94	19	2.88	0.78	ปานกลาง
คุณมักต้องต่อสู้กับอุปสรรคต่างๆ ก่อนบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ แม้ว่าจะต้องพยายามอย่างหนัก	53	195	164	23	0	3.64	0.76	สูง
คุณพยายามทำงานให้สำเร็จตามที่ คุณวางแผนในแต่ละวัน แม้ว่า ต้องใช้เวลาเป็นพิเศษ	60	183	149	40	4	3.58	0.87	สูง
คุณเลือกเรียนวิชาเพิ่มเติมพิเศษ เช่น คอมพิวเตอร์ ภาษาต่าง ประเทศ เพื่อจะได้งานที่ดีใน อนาคต มากกว่าการรอโอกาส	45	134	164	75	15	3.27	0.98	ปานกลาง

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ความต้องการความสำเร็จ และความต้องการอิสระ	ความถี่					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ลักษณะ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ตรงเลย			
คุณเชื่อว่าเมื่อคุณพยายามถึงที่สุดแล้ว คุณก็จะได้ผลงานและรางวัลที่ดีขึ้น	76	187	129	35	7	3.67	0.91	สูง
คุณมีความอดทนต่ำในเรื่องที่ไม่ชัดเจน หรือเป็นเรื่องราวไร้สาระ	20	80	179	117	32	2.86	0.96	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย						3.24	0.91	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.3 แสดงความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของลักษณะความเป็นผู้ประกอบการในด้านความต้องการความสำเร็จและความต้องการอิสระในแต่ละข้อ โดยภาพรวมนักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยความต้องการความสำเร็จและความต้องการอิสระอยู่ในระดับปานกลาง คือ 3.24 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยในข้อที่ 6 สูงที่สุดคือ 3.98 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดได้แก่ข้อที่ 1 คือ 2.42

ตำแหน่งการควบคุม

ตารางที่ 4.4 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและลักษณะความเป็นผู้ประกอบการในด้าน
ตำแหน่งการควบคุม

ตำแหน่งการควบคุม	ความถี่					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ลักษณะ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ตรง เลย			
คุณไม่เคยรู้สึกว่ “ไม่มีอะไรที่คุณทำไม่ได้”	37	105	207	50	16	3.23	0.91	ปานกลาง
เมื่อสิ่งต่างๆเป็นไปในแนวทางที่ ถูกต้อง “คุณคิดว่ามันเป็นเพราะโชค”	35	99	193	87	14	3.12	0.95	ปานกลาง
ถ้าคุณตัดสินใจทำอะไรบางอย่าง คุณจะทำมันและไม่มีอะไร สามารถหยุดคุณได้	38	177	184	31	6	3.48	0.81	สูง
แม้ว่ามันจะดูน่ากลัวที่จะทำอะไร ใหม่ๆ คุณก็ยินดีที่จะพยายามลง มือทำ	47	193	155	36	4	3.56	0.83	สูง
เพื่อนๆ และครอบครัวของคุณ บอกคุณว่าเป็นเรื่องโง่ที่คุณจะหา งานทำ คุณรับฟังและปฏิบัติตาม	48	100	187	71	26	3.16	1.04	ปานกลาง

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ตำแหน่งการควบคุม	ความถี่					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ลักษณะ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ตรงเลย			
คุณคิดว่า มันไม่สำคัญที่ทุกคนจะชอบคุณ	35	119	195	66	9	3.25	0.89	ปานกลาง
ถ้าคุณต้องการอะไร คุณจะแจ้งให้ผู้อื่นทราบเพื่อดำเนินการให้คุณ	14	112	204	85	11	3.07	0.84	ปานกลาง
แม้ว่ามีคนบอกว่ามันไม่สามารถทำได้ แต่คุณก็ยังพยายามที่จะทำมันด้วยตัวเอง	26	169	191	40	2	3.41	0.76	สูง
รวมเฉลี่ย						3.29	0.88	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.4 แสดงความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของลักษณะความเป็นผู้ประกอบการในด้านตำแหน่งการควบคุมในแต่ละข้อ โดยภาพรวมนักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยด้านตำแหน่งการควบคุมอยู่ในระดับปานกลาง คือ 3.29 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยในข้อที่ 4 สูงที่สุดคือ 3.56 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดได้แก่ข้อที่ 7 คือ 3.07

ความคิดริเริ่มเชิงนวัตกรรม

ตารางที่ 4.5 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและลักษณะความเป็นผู้ประกอบการในด้าน
ความคิดริเริ่มเชิงนวัตกรรม

ความคิดริเริ่มเชิงนวัตกรรม	ความถี่					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ลักษณะ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ตรงเลย			
คุณไม่พยายามหาวิธีการใหม่ๆ ที่ จะบรรลุเป้าหมาย	35	123	170	71	28	3.15	1.01	ปานกลาง
หนึ่งในงานอดิเรกของคุณคือคิด ประดิษฐ์สิ่งใหม่ๆ เพื่อยกระดับ ชีวิต	32	113	174	88	21	3.11	0.98	ปานกลาง
เมื่อคุณเห็นสินค้าหรือการบริการ คุณมักคิดว่ามันเป็นการดีถ้าคุณ สามารถทำให้มันดียิ่งขึ้นไปอีก	42	166	175	47	3	3.45	0.84	สูง
คุณพยายามหาทางปรับปรุง วิธีการทำงานให้ดีขึ้นในทุกงานที่ คุณได้รับมอบหมาย	62	229	124	15	2	3.77	0.75	สูง
คุณมักจะผสมผสานความคิด ต่างๆ เพื่อให้เกิดแนวคิดใหม่ที่ เป็นเอกลักษณ์	43	175	189	22	5	3.53	0.79	สูง
หนึ่งในนิสัยของคุณคือ ไม่ชอบ การทดลอง	29	92	208	84	19	3.06	0.92	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย						3.35	0.88	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.5 แสดงความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของลักษณะความเป็นผู้ประกอบการในด้านความคิดริเริ่มเชิงนวัตกรรมในแต่ละข้อ โดยภาพรวมนักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยด้านความคิดริเริ่มเชิงนวัตกรรมอยู่ในระดับปานกลาง คือ 3.35 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยในข้อที่ 4 สูงที่สุดคือ 3.77 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดได้แก่ข้อที่ 6 คือ 3.06

การแบกรับความเสี่ยง

ตารางที่ 4.6 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและลักษณะความเป็นผู้ประกอบการในด้าน
การแบกรับความเสี่ยง

การแบกรับความเสี่ยง	ความถี่					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ลักษณะ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ตรงเลย			
คุณคิดว่าคุณเป็นคนชอบเสี่ยง	45	121	177	60	10	3.32	0.93	ปานกลาง
การทำอะไรใหม่และยากทำให้ คุณรู้สึกอึดอัดเพียงเล็กน้อย	6	62	196	141	28	2.72	0.84	ปานกลาง
คุณชอบเสี่ยงทำอะไรใหม่ๆ ให้ สำเร็จมากกว่าทำอะไรที่สะดวก และปลอดภัย	30	136	175	79	12	3.22	0.92	ปานกลาง
คุณมักหลีกเลี่ยงเหตุการณ์ที่เสี่ยง โดยไม่จำเป็น	11	69	182	126	45	2.71	0.94	ปานกลาง
คุณมักจะทำอะไรอย่างระมัดระวัง เสมอ เพื่อป้องกันการผิดพลาด	22	72	152	128	54	2.72	1.05	ปานกลาง
คุณไม่เคยตั้งใจท่องเที่ยวไปใน พื้นที่หรือเส้นทางที่ไม่คุ้นเคย	23	88	182	96	42	2.89	1.01	ปานกลาง

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

การแบกรับความเสี่ยง	ความถี่					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ลักษณะ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ตรงเลย			
ถ้าไม่มีอะไรมาข่มขู่คุณ คุณจะพยายามเอาชนะมัน	58	157	165	45	4	3.51	0.89	สูง
คุณจำเป็นต้องรู้ขั้นตอนการทำงานล่วงหน้าก่อน คุณจึงจะทำได้	12	49	151	168	51	2.54	0.94	ต่ำ
รวมเฉลี่ย						2.95	0.94	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.6 แสดงความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของลักษณะความเป็นผู้ประกอบการในด้านการแบกรับความเสี่ยงในแต่ละข้อ โดยภาพรวมนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยด้านการแบกรับความเสี่ยงอยู่ในระดับปานกลาง คือ 2.95 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยในข้อที่ 7 สูงที่สุด คือ 3.51 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดได้แก่ข้อที่ 8 คือ 2.54

ความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์

ตารางที่ 4.7 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและลักษณะความเป็นผู้ประกอบการในด้านการเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์

ความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์	ความถี่					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ลักษณะ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ตรงเลย			
คุณสามารถชักชวนคนอื่นให้ยอมรับความคิดของคุณ	39	139	197	52	2	3.38	0.83	ปานกลาง
คุณชอบรับอาสาทำงานที่ยากเพื่อให้คนอื่นจดจำความสามารถของคุณ	32	99	203	79	13	3.14	0.91	ปานกลาง

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์	ความถี่					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ลักษณะ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ตรงเลย			
คุณไม่เคยได้รับมอบหมายจากกลุ่มทำงานเพื่อให้เป็นผู้แก้ปัญหา	29	104	198	77	24	3.09	0.95	ปานกลาง
คุณเป็นคนมีเป้าหมายในชีวิตที่ชัดเจนและเป็นคนที่มีผลลัพธ์เป็นสำคัญ	61	170	164	32	7	3.57	0.88	สูง
คุณได้รับความนับถือจากเพื่อนๆ และผู้ร่วมงาน	44	155	195	29	3	3.49	0.80	สูง
ทุกครั้งที่คุณได้รับมอบหมายงาน คุณจะจัดตารางการทำงานทุกครั้ง	37	138	193	49	13	3.32	0.89	ปานกลาง
เมื่อคุณได้รับมอบหมายงานหลายๆ งานในเวลาเดียวกัน คุณจะดำเนินการจัดลำดับความสำคัญของงานก่อนเริ่มดำเนินการ	61	158	173	35	4	3.55	0.87	สูง
คุณไม่มีความมั่นใจในการดูแลหลายๆ งานพร้อมกัน โดยไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งของงานได้	37	112	219	63	0	3.29	0.82	ปานกลาง
คุณมีความเชี่ยวชาญในการเป็นผู้ประสานงานเพื่อให้งานสำเร็จลุล่วงไป	28	157	202	39	5	3.38	0.79	ปานกลาง
คุณรู้ว่าคุณต้องทำอะไรในอีก 5 ปีข้างหน้า	27	72	183	106	46	2.83	1.03	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย						3.30	0.70	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.7 แสดงความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของลักษณะความเป็นผู้ประกอบการในด้านความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ในแต่ละข้อ โดยภาพรวมนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยด้านความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์อยู่ในระดับปานกลาง คือ 3.30 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยในข้อที่ 4 สูงที่สุดคือ 3.57 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดได้แก่ข้อที่ 10 คือ 2.83

ตอนที่ 3 การนำเสนอการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ

ผลการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ ทั้ง 5 ด้านคือ ความต้องการความสำเร็จและความต้องการอิสระ ตำแหน่งการควบคุม ความคิดริเริ่มเชิงนวัตกรรม การแบกรับความเสี่ยง และ ความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ โดยจะนำเสนอในรูปแบบของค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัจจัยของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

ตารางที่ 4.8 การเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศกับลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ

ลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ	เพศ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับลักษณะ
ความต้องการความสำเร็จและความต้องการอิสระ	ชาย	3.25	0.35	ปานกลาง
	หญิง	3.24	0.35	ปานกลาง
ตำแหน่งการควบคุม	ชาย	3.32	0.40	ปานกลาง
	หญิง	3.27	0.36	ปานกลาง
ความคิดริเริ่มเชิงนวัตกรรม	ชาย	3.34	0.41	ปานกลาง
	หญิง	3.36	0.44	ปานกลาง
การแบกรับความเสี่ยง	ชาย	2.96	0.36	ปานกลาง
	หญิง	2.95	0.39	ปานกลาง
ความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์	ชาย	3.29	0.37	ปานกลาง
	หญิง	3.30	0.37	ปานกลาง
ลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ	ชาย	3.23	0.24	ปานกลาง
	หญิง	3.22	0.24	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.8 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลในด้านเพศที่ต่างกันของ นักศึกษากลุ่มตัวอย่างกับค่าเฉลี่ยของลักษณะความเป็นผู้ประกอบการพบว่า ลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของเพศชายและเพศหญิงโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน โดยมีระดับปานกลาง คือ เพศชาย มีค่าเฉลี่ยความเป็นผู้ประกอบการอยู่ที่ระดับ 3.23 ส่วนเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 3.22 และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า เพศหญิงและเพศชายมีค่าเฉลี่ยความต้องการความสำเร็จและความต้องการอิสระอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกันทั้งสองเพศ โดยเพศชายมีค่าเฉลี่ยความต้องการความสำเร็จและความต้องการอิสระคือ 3.25 ส่วนเพศหญิงมีค่าเฉลี่ย 3.24 ในด้านตำแหน่งการควบคุมพบว่าทั้งเพศชายและเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยด้านตำแหน่งการควบคุมอยู่ในระดับปานกลาง โดยเพศชายมีค่าเฉลี่ยของลักษณะตำแหน่งการควบคุมอยู่ที่ 3.32 ซึ่งสูงกว่าเพศหญิงที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.27 เพียงเล็กน้อย ในด้านความคิดริเริ่มเชิงนวัตกรรม พบว่าทั้งเพศชายและเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยของลักษณะด้านความคิดริเริ่มเชิงนวัตกรรมอยู่ในระดับปานกลาง โดยเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยของลักษณะความคิดริเริ่มเชิงนวัตกรรมอยู่ที่ 3.36 ซึ่งสูงกว่าเพศชายที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.34 อยู่เพียงเล็กน้อย ส่วนในด้านการแบกรับความเสี่ยงพบว่าทั้งเพศชายและเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยของลักษณะด้านการแบกรับความเสี่ยงอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกันทั้งสองเพศ โดยเพศชายมีค่าเฉลี่ยของลักษณะการแบกรับความเสี่ยงอยู่ที่ 2.96 เพศหญิงมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.95 และในด้านความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์พบว่าเพศชายและเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยของลักษณะความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์อยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกันทั้งสองเพศ โดยเพศชายมีค่าเฉลี่ยของลักษณะความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์อยู่ที่ 3.29 ส่วนเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.30 กล่าวโดยสรุป เพศชายและเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยของลักษณะความเป็นผู้ประกอบการที่ค่อนข้างใกล้เคียงกันทั้งในภาพรวม และในแต่ละด้าน ทั้งด้านความต้องการความสำเร็จและความต้องการอิสระ ตำแหน่งการควบคุม ความคิดริเริ่มเชิงนวัตกรรม การแบกรับความเสี่ยง และ ความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ คือมีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.9 การเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านคณะวิชากับลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ

ลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ	คณะวิชา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับลักษณะ
ความต้องการความสำเร็จและความต้องการอิสระ	คณะบริหารธุรกิจ	3.26	0.36	ปานกลาง
	คณะวิศวกรรมศาสตร์	3.17	0.28	ปานกลาง
	คณะศิลปศาสตร์	3.27	0.36	ปานกลาง
	คณะวิทยาศาสตร์	3.38	0.40	ปานกลาง
	คณะนิเทศศาสตร์	3.15	0.27	ปานกลาง
	คณะนิติศาสตร์	3.58	0.50	สูง
	คณะพยาบาลศาสตร์	3.10	0.14	ปานกลาง
ตำแหน่งการควบคุม	คณะบริหารธุรกิจ	3.28	0.40	ปานกลาง
	คณะวิศวกรรมศาสตร์	3.25	0.41	ปานกลาง
	คณะศิลปศาสตร์	3.29	0.31	ปานกลาง
	คณะวิทยาศาสตร์	3.33	0.33	ปานกลาง
	คณะนิเทศศาสตร์	3.35	0.33	ปานกลาง
	คณะนิติศาสตร์	3.47	0.30	สูง
	คณะพยาบาลศาสตร์	2.98	0.27	ปานกลาง
ความคิดริเริ่มเชิงนวัตกรรม	คณะบริหารธุรกิจ	3.35	0.46	ปานกลาง
	คณะวิศวกรรมศาสตร์	3.32	0.41	ปานกลาง
	คณะศิลปศาสตร์	3.45	0.47	สูง
	คณะวิทยาศาสตร์	3.49	0.38	สูง
	คณะนิเทศศาสตร์	3.33	0.34	ปานกลาง
	คณะนิติศาสตร์	3.33	0.30	ปานกลาง
	คณะพยาบาลศาสตร์	3.15	0.19	ปานกลาง

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ	คณะวิชา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับลักษณะ
การแบกรับความเสี่ยง	คณะบริหารธุรกิจ	2.96	0.42	ปานกลาง
	คณะวิศวกรรมศาสตร์	2.95	0.28	ปานกลาง
	คณะศิลปศาสตร์	2.94	0.33	ปานกลาง
	คณะวิทยาศาสตร์	3.03	0.49	ปานกลาง
	คณะนิเทศศาสตร์	2.91	0.36	ปานกลาง
	คณะนิติศาสตร์	2.93	0.29	ปานกลาง
	คณะพยาบาลศาสตร์	3.03	0.27	ปานกลาง
ความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์	คณะบริหารธุรกิจ	3.23	0.36	ปานกลาง
	คณะวิศวกรรมศาสตร์	3.30	0.40	ปานกลาง
	คณะศิลปศาสตร์	3.40	0.39	ปานกลาง
	คณะวิทยาศาสตร์	3.34	0.37	ปานกลาง
	คณะนิเทศศาสตร์	3.28	0.38	ปานกลาง
	คณะนิติศาสตร์	3.26	0.28	ปานกลาง
	คณะพยาบาลศาสตร์	3.33	0.41	ปานกลาง
ลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ	คณะบริหารธุรกิจ	3.23	0.27	ปานกลาง
	คณะวิศวกรรมศาสตร์	3.20	0.23	ปานกลาง
	คณะศิลปศาสตร์	3.27	0.25	ปานกลาง
	คณะวิทยาศาสตร์	3.30	0.21	ปานกลาง
	คณะนิเทศศาสตร์	3.20	0.18	ปานกลาง
	คณะนิติศาสตร์	3.31	0.22	ปานกลาง
	คณะพยาบาลศาสตร์	3.11	0.12	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.9 ผลการเปรียบเทียบ ปัจจัยส่วนบุคคลในด้านคณะวิชาที่แตกต่างกันของนักศึกษา กับค่าเฉลี่ยของลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ โดยภาพรวมพบว่าทุกคณะวิชา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง โดยค่าเฉลี่ยจะมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย โดยคณะนิติศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยของลักษณะความเป็นผู้ประกอบการสูงที่สุดคือ 3.31 รองลงมาได้แก่คณะศิลปศาสตร์ คือ 3.27 คณะบริหารธุรกิจ คือ 3.23 คณะวิศวกรรมศาสตร์และคณะนิเทศศาสตร์มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ

3.20 ส่วนคณะวิชาที่มีค่าเฉลี่ยของระดับความเป็นผู้ประกอบการน้อยที่สุดได้แก่ คณะพยาบาลศาสตร์ คือ 3.11 และเมื่อแยกพิจารณาลักษณะความเป็นผู้ประกอบการในแต่ละด้าน พบว่า นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะนิติศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยความต้องการความสำเร็จและความต้องการอิสระในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ 3.58 ส่วนนักศึกษาที่กำลังศึกษาในคณะวิชาอื่นๆ นั้นมีค่าเฉลี่ยความต้องการความสำเร็จและความต้องการอิสระในระดับปานกลาง โดยคณะวิทยาศาสตร์มีค่าเฉลี่ย 3.38 รองลงมาคือคณะศิลปศาสตร์มีค่าเฉลี่ย 3.27 และคณะบริหารธุรกิจมีค่าเฉลี่ย 3.26 ส่วนคณะที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่คณะพยาบาลศาสตร์คือ 3.10 ด้านตำแหน่งการควบคุม พบว่า นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะนิติศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยของลักษณะความเป็นผู้ประกอบการในด้านตำแหน่งการควบคุมในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ 3.47 ส่วนนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะวิชาอื่นๆ นั้น มีค่าเฉลี่ยของตำแหน่งการควบคุมอยู่ในระดับปานกลาง โดยคณะนิเทศศาสตร์มีค่าเฉลี่ย 3.35 รองลงมาได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.33 และ คณะศิลปศาสตร์ที่มีค่าเฉลี่ย 3.29 ตามลำดับ ส่วนคณะวิชาที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ คณะพยาบาลศาสตร์ โดยมีค่าเฉลี่ย 2.98 ในด้านความคิดริเริ่มเชิงนวัตกรรม นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะวิทยาศาสตร์และคณะศิลปศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยของลักษณะความเป็นผู้ประกอบการในด้านความคิดริเริ่มเชิงนวัตกรรมในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.49 และ 3.45 ตามลำดับ ส่วนคณะวิชาอื่นๆ นั้นมีค่าเฉลี่ยของลักษณะความเป็นผู้ประกอบการในด้านความคิดริเริ่มเชิงนวัตกรรมในระดับปานกลาง โดยคณะบริหารธุรกิจมีค่าเฉลี่ย 3.35 รองลงมาได้แก่ คณะนิเทศศาสตร์ที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 3.33 ส่วนคณะวิชาที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ คณะพยาบาลศาสตร์ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.15 ในด้านการแบกรับความเสี่ยง นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในทุกคณะวิชามีค่าเฉลี่ยของลักษณะความเป็นผู้ประกอบการในการแบกรับความเสี่ยงอยู่ในระดับปานกลาง โดยคณะพยาบาลศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 3.03 รองลงมาได้แก่ คณะบริหารธุรกิจมีค่าเฉลี่ย 2.96 และ คณะวิศวกรรมศาสตร์มีค่าเฉลี่ย 2.95 ส่วนคณะวิชาที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ คณะนิเทศศาสตร์ ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 2.91 ในด้านความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ พบว่านักศึกษาที่กำลังศึกษาในทุกคณะวิชามีค่าเฉลี่ยของลักษณะความเป็นผู้ประกอบการในด้านความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์อยู่ในระดับปานกลาง โดยนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะศิลปศาสตร์มีค่าเฉลี่ยความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์สูงสุดได้แก่ 3.40 รองลงมาได้แก่ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะวิทยาศาสตร์ ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.34 และ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะพยาบาลศาสตร์ ที่มีค่าเฉลี่ย 3.33 ตามลำดับ ส่วนคณะวิชาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.23

โดยสรุปพบว่า ลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาในแต่ละคณะวิชา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันมากนัก เมื่อแยกพิจารณาในแต่ละ

ด้านพบว่า นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะนิติศาสตร์มีค่าเฉลี่ยของลักษณะความเป็นผู้ประกอบการในด้านความต้องการความสำเร็จและความต้องการอิสระ และด้านตำแหน่งการควบคุม อยู่ในระดับสูง ส่วนนักศึกษาที่กำลังศึกษาในคณะวิชาอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง ในด้านความคิดริเริ่มเชิงนวัตกรรม นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะวิทยาศาสตร์และคณะศิลปศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ส่วนนักศึกษาที่กำลังศึกษาในคณะวิชาอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง ในด้านการแบกรับความเสี่ยงและด้านความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์นั้น นักศึกษาในทุกคณะวิชามีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

ตารางที่ 4.10 การเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านการเป็นบุตรคนแรกกับลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ

ลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ	การเป็นบุตรคนแรก	$\bar{X}$	S.D.	ระดับลักษณะ
ความต้องการความสำเร็จและ	ใช่	3.22	0.34	ปานกลาง
	ไม่ใช่	3.26	0.35	ปานกลาง
ความต้องการอิสระ	ใช่	3.28	0.40	ปานกลาง
	ไม่ใช่	3.30	0.37	ปานกลาง
ตำแหน่งการควบคุม	ใช่	3.34	0.42	ปานกลาง
	ไม่ใช่	3.36	0.43	ปานกลาง
ความคิดริเริ่มเชิงนวัตกรรม	ใช่	2.93	0.33	ปานกลาง
	ไม่ใช่	2.97	0.40	ปานกลาง
การแบกรับความเสี่ยง	ใช่	3.27	0.36	ปานกลาง
	ไม่ใช่	3.32	0.38	ปานกลาง
ความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์	ใช่	3.21	0.24	ปานกลาง
	ไม่ใช่	3.24	0.24	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.10 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลในการเป็นบุตรคนแรกของนักศึกษากับค่าเฉลี่ยของลักษณะความเป็นผู้ประกอบการพบว่า โดยภาพรวมแล้วนักศึกษาที่เป็นบุตรคนแรกกับนักศึกษาที่ไม่เป็นบุตรคนแรกมีลักษณะความเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับ

ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย คือนักศึกษาที่เป็นบุตรคนแรกมีค่าเฉลี่ย 3.21 ซึ่งต่ำกว่านักศึกษาที่ไม่เป็นบุตรคนแรกที่มีค่าเฉลี่ย 3.24 และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า นักศึกษาที่เป็นบุตรคนแรก และไม่ใช่บุตรคนแรก มีระดับค่าเฉลี่ยของลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ ทั้งในด้านความต้องการความสำเร็จและความต้องการอิสระ ด้านตำแหน่งการควบคุม ด้านความคิดริเริ่มเชิงนวัตกรรม ด้านการแบกรับความเสี่ยง และด้านความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ อยู่ในระดับปานกลาง โดยในด้านความต้องการความสำเร็จและความต้องการอิสระนั้น นักศึกษาที่ไม่ใช่บุตรคนแรกมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.26 โดยสูงกว่านักศึกษาที่เป็นบุตรคนแรกที่มีค่าเฉลี่ย 3.22 อยู่เพียงเล็กน้อย ในด้านตำแหน่งการควบคุม ค่าเฉลี่ยของนักศึกษาที่ไม่ใช่บุตรคนแรกและนักศึกษาที่เป็นบุตรคนแรกมีค่าเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกัน คือ 3.30 และ 3.28 ตามลำดับ เช่นเดียวกับในด้านความคิดริเริ่มเชิงนวัตกรรม ซึ่งค่าเฉลี่ยของนักศึกษาที่เป็นบุตรคนแรก และนักศึกษาที่ไม่ใช่บุตรคนแรกนั้นมีระดับที่ใกล้เคียงกัน โดยนักศึกษาที่ไม่ใช่บุตรคนแรกมีค่าเฉลี่ย 3.36 ส่วนนักศึกษาที่เป็นบุตรคนแรกมีค่าเฉลี่ย 3.34 ในด้านการแบกรับความเสี่ยงนั้น นักศึกษาที่ไม่ใช่บุตรคนแรกมีค่าเฉลี่ย 2.97 ซึ่งสูงกว่านักศึกษาที่เป็นบุตรคนแรกที่มีค่าเฉลี่ย 2.93 อยู่เพียงเล็กน้อย ส่วนในด้านความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์นั้น นักศึกษาที่ไม่ใช่บุตรคนแรก มีค่าเฉลี่ย 3.32 ซึ่งสูงกว่านักศึกษาที่เป็นบุตรคนแรกที่มีค่าเฉลี่ย 3.27 เพียงเล็กน้อย โดยสรุปพบว่า นักศึกษาทั้งที่เป็นบุตรคนแรก และไม่ใช่บุตรคนแรกนั้น มีค่าเฉลี่ยของลักษณะความเป็นผู้ประกอบการทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยนักศึกษาที่ไม่ใช่บุตรคนแรก จะมีค่าเฉลี่ยของแต่ละด้านอยู่ในระดับที่สูงกว่านักศึกษาที่เป็นบุตรคนแรกเพียงเล็กน้อย

ตารางที่ 4.11 การเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านประสบการณ์ในการทำงานระหว่างเรียนกับลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ

ลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ	ประสบการณ์ในการทำงานระหว่างเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับลักษณะ
ความต้องการความสำเร็จและ	มี	3.28	0.36	ปานกลาง
ความต้องการอิสระ	ไม่มี	3.19	0.32	ปานกลาง
ตำแหน่งการควบคุม	มี	3.33	0.40	ปานกลาง
	ไม่มี	3.23	0.34	ปานกลาง
ความคิดริเริ่มเชิงนวัตกรรม	มี	3.38	0.43	ปานกลาง
	ไม่มี	3.31	0.41	ปานกลาง
การแบกรับความเสี่ยง	มี	2.97	0.36	ปานกลาง
	ไม่มี	2.93	0.40	ปานกลาง
ความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์	มี	3.30	0.36	ปานกลาง
	ไม่มี	3.30	0.38	ปานกลาง
ลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ	มี	3.25	0.25	ปานกลาง
	ไม่มี	3.19	0.23	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.11 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลในด้านประสบการณ์ในการทำงานระหว่างเรียนของนักศึกษา กับค่าเฉลี่ยของลักษณะความเป็นผู้ประกอบการพบว่า โดยภาพรวมแล้ว นักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างเรียนกับนักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์ มีลักษณะความเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับปานกลาง โดยนักศึกษาที่มีประสบการณ์ระหว่างเรียนมีค่าเฉลี่ยของลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ คือ 3.25 ซึ่งสูงกว่านักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์ ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.19 และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ทั้งนักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างเรียน และนักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างเรียน ต่างก็มีระดับค่าเฉลี่ยของลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ ทั้งในด้านความต้องการความสำเร็จและความต้องการอิสระ ด้านตำแหน่งการควบคุม ด้านความคิดริเริ่มเชิงนวัตกรรม ด้านการแบกรับความเสี่ยง และด้านความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์อยู่ในระดับปานกลาง โดยนักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานจะมีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์ในการทำงาน

ระหว่างเรียนอยู่เพียงเล็กน้อย ในด้านความต้องการความสำเร็จและความต้องการอิสระนั้น นักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.28 โดยสูงกว่านักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างเรียนที่มีค่าเฉลี่ย 3.19 ในด้านตำแหน่งการควบคุม นักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.33 โดยสูงกว่านักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างเรียนที่มีค่าเฉลี่ย 3.23 ในด้านความคิดริเริ่มเชิงนวัตกรรม นักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.38 โดยสูงกว่านักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างเรียนที่มีค่าเฉลี่ย 3.31 ในด้านการแบกรับความเสี่ยงนั้น นักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.97 โดยสูงกว่านักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างเรียนที่มีค่าเฉลี่ย 2.93 ส่วนในด้านความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์นั้น นักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างเรียน จะมีค่าเฉลี่ยเท่ากับนักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างเรียน คือ 3.30 โดยสรุปพบว่า นักศึกษาทั้งที่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างเรียน และนักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างเรียนนั้น มีค่าเฉลี่ยของลักษณะความเป็นผู้ประกอบการโดยภาพรวมและทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยนักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างเรียน จะมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับที่สูงกว่านักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างเรียนเพียงเล็กน้อยในด้านความต้องการความสำเร็จและความต้องการอิสระ ด้านตำแหน่งการควบคุม ด้านความคิดริเริ่มเชิงนวัตกรรม และด้านการแบกรับความเสี่ยง ส่วนในด้านความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์นั้น นักศึกษาทั้งที่มีและไม่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างเรียนต่างก็มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน

ตารางที่ 4.12 การเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านการเป็นสมาชิกชมรมหรือการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยกับลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ

ลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ	การเป็นสมาชิกชมรม หรือการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับลักษณะ
ความต้องการความสำเร็จและความต้องการอิสระ	ใช่	3.26	0.36	ปานกลาง
	ไม่ใช่	3.21	0.33	ปานกลาง
ตำแหน่งการควบคุม	ใช่	3.31	0.39	ปานกลาง
	ไม่ใช่	3.26	0.37	ปานกลาง
ความคิดริเริ่มเชิงนวัตกรรม	ใช่	3.38	0.45	ปานกลาง
	ไม่ใช่	3.30	0.38	ปานกลาง
การแบกรับความเสี่ยง	ใช่	2.98	0.38	ปานกลาง
	ไม่ใช่	2.90	0.35	ปานกลาง
ความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์	ใช่	3.28	0.37	ปานกลาง
	ไม่ใช่	3.32	0.37	ปานกลาง
ลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ	ใช่	3.24	0.25	ปานกลาง
	ไม่ใช่	3.20	0.22	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.12 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลในด้านการเป็นสมาชิกชมรมหรือการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยของนักศึกษา กับค่าเฉลี่ยของลักษณะความเป็นผู้ประกอบการโดยภาพรวมพบว่า นักศึกษาที่เป็นสมาชิกชมรมหรือเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย กับนักศึกษาที่ไม่ใช่สมาชิกชมรมและเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย มีลักษณะความเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับปานกลาง โดยนักศึกษาที่เป็นสมาชิกชมรมหรือเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพียงเล็กน้อย คือ 3.24 กับ 3.20 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ทั้งนักศึกษาที่เป็นสมาชิกชมรมหรือการเข้าร่วมกิจกรรมของ

[illegible]

ตารางที่ 4.13 การเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านการประกอบอาชีพส่วนตัวของผู้ปกครองกับลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ

ลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ	การประกอบอาชีพส่วนตัวของผู้ปกครอง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับลักษณะ
ความต้องการความสำเร็จและความต้องการอิสระ	ใช่	3.24	0.35	ปานกลาง
	ไม่ใช่	3.25	0.34	ปานกลาง
ตำแหน่งการควบคุม	ใช่	3.30	0.40	ปานกลาง
	ไม่ใช่	3.27	0.35	ปานกลาง
ความคิดริเริ่มเชิงนวัตกรรม	ใช่	3.37	0.45	ปานกลาง
	ไม่ใช่	3.32	0.37	ปานกลาง
การแบกรับความเสี่ยง	ใช่	2.96	0.37	ปานกลาง
	ไม่ใช่	2.94	0.38	ปานกลาง
ความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์	ใช่	3.29	0.37	ปานกลาง
	ไม่ใช่	3.31	0.38	ปานกลาง
ลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ	ใช่	3.23	0.25	ปานกลาง
	ไม่ใช่	3.21	0.23	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.13 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลในด้านการประกอบอาชีพส่วนตัวของผู้ปกครองของนักศึกษา กับค่าเฉลี่ยของลักษณะความเป็นผู้ประกอบการพบว่า โดยภาพรวมแล้วนักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพส่วนตัวและนักศึกษาที่ผู้ปกครองไม่ได้ประกอบอาชีพส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยของลักษณะความเป็นผู้ประกอบการแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยคือ 3.23 และ 3.21 ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ทั้งนักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพส่วนตัว และนักศึกษาที่ผู้ปกครองไม่ได้ประกอบอาชีพส่วนตัว ต่างก็มีระดับค่าเฉลี่ยของลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ ทั้งในด้านความต้องการความสำเร็จและความต้องการอิสระ ด้านตำแหน่งการควบคุม ด้านความคิดริเริ่มเชิงนวัตกรรม ด้านการแบกรับความเสี่ยง และด้านความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์อยู่ในระดับปานกลาง โดยในด้านความต้องการความสำเร็จและความต้องการอิสระนั้น นักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพส่วนตัว และนักศึกษา

ที่ผู้ปกครองไม่ได้ประกอบอาชีพส่วนตัวมีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกันคือ 3.24 และ 3.25 ตามลำดับ ในด้านตำแหน่งการควบคุม นักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.30 โดยสูงกว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองไม่ได้ประกอบอาชีพส่วนตัวซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.27 อยู่เพียงเล็กน้อย เช่นเดียวกับในด้านความคิดริเริ่มเชิงนวัตกรรม นักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพส่วนตัวมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.37 โดยสูงกว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองไม่ได้ประกอบอาชีพส่วนตัวซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.32 อยู่เพียงเล็กน้อย ส่วนในด้านการแบกรับความเสี่ยงนั้น นักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพส่วนตัวมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.96 โดยสูงกว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองไม่ได้ประกอบอาชีพส่วนตัวซึ่งมีค่าเฉลี่ย 2.94 ในด้านความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์นั้น นักศึกษาที่ผู้ปกครองไม่ได้ประกอบอาชีพส่วนตัวมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.31 โดยสูงกว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพส่วนตัวที่มีค่าเฉลี่ย 3.29 โดยสรุปพบว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพส่วนตัว และนักศึกษาที่ผู้ปกครองไม่ได้ประกอบอาชีพส่วนตัว ต่างก็มีระดับค่าเฉลี่ยของลักษณะความเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อแยกพิจารณาทั้ง 5 ด้าน พบว่าระดับค่าเฉลี่ยของทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยนักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพส่วนตัว จะมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับที่สูงกว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองไม่ได้ประกอบอาชีพส่วนตัวเพียงเล็กน้อยในด้านตำแหน่งการควบคุม ด้านความคิดริเริ่มเชิงนวัตกรรม และด้านการแบกรับความเสี่ยง แต่ในด้านความต้องการความสำเร็จและความต้องการอิสระ และด้านความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์นั้น นักศึกษาที่ผู้ปกครองไม่ได้ประกอบอาชีพส่วนตัวมีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพส่วนตัวเพียงเล็กน้อย

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นอื่นๆต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มในการเป็นผู้ประกอบการ

ตารางที่ 4.14 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม
จำแนกตามความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มในการเป็นผู้ประกอบการ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้ม ในการเป็นผู้ประกอบการ	ระดับความคิดเห็น						ลำดับ ที่
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย ความหมาย	
1. หลักสูตรและเนื้อหาวิชาที่ศึกษาสามารถ เสริมความรู้และความมั่นใจแก่นักศึกษาใน การที่จะออกไปเป็นผู้ประกอบการ	77 (17.70%)	180 (41.38%)	163 (37.47%)	12 (2.76%)	3 (0.69%)	3.73 เห็นด้วยมาก	3
2. ถ้านักศึกษาต้องการที่จะเป็น ผู้ประกอบการ ครอบครัว ญาติ และกลุ่ม เพื่อน จะมีส่วนสำคัญที่ให้การสนับสนุน	85 (19.54%)	174 (40.00%)	159 (36.55%)	13 (2.99%)	4 (0.92%)	3.74 เห็นด้วยมาก	2
3. การเห็นโอกาส ความก้าวหน้า และ ความสำเร็จของบุคคลต่างๆ ที่เป็น ผู้ประกอบการ ทำให้นักศึกษาอยากเป็น ผู้ประกอบการ	93 (21.38%)	177 (40.69%)	154 (35.40%)	11 (2.53%)	0 (0.00%)	3.81 เห็นด้วยมาก	1
4. การที่สังคมยอมรับในการประกอบอาชีพ อิสระมากขึ้น ส่งผลให้นักศึกษาต้องการที่จะ เป็นผู้ประกอบการ	74 (17.01%)	188 (43.22%)	149 (34.25%)	22 (5.06%)	2 (0.46%)	3.71 เห็นด้วยมาก	4
5. การที่รัฐบาลให้การสนับสนุนทั้งทางด้าน แหล่งเงินทุน ข้อมูลข่าวสารแก่ ผู้ประกอบการ ส่งผลให้นักศึกษาต้องการที่จะ เป็นผู้ประกอบการ	59 (13.56%)	185 (42.53%)	168 (38.62%)	18 (4.14%)	5 (1.15%)	3.63 เห็นด้วยมาก	5
6. ภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน ส่งผลให้นักศึกษาต้องการที่จะเป็น ผู้ประกอบการมากขึ้น	66 (15.17%)	158 (36.32%)	171 (39.31%)	31 (7.13%)	7 (1.61%)	3.57 เห็นด้วยมาก	6
ค่าเฉลี่ยรวม						3.69 เห็นด้วยมาก	

หมายเหตุ : ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด 1.50 – 2.49 เห็นด้วยในระดับน้อย 2.50 – 3.49
เห็นด้วยในระดับปานกลาง 3.50 – 4.49 เห็นด้วยในระดับมาก 4.50 – 5.00 เห็นด้วยในระดับมากที่สุด

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มในการเป็นผู้ประกอบการโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อทุกปัจจัยอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.69 ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นในแต่ละปัจจัยพบว่าทุกปัจจัยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ซึ่งปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นสูงที่สุดได้แก่ การเห็นโอกาส ความก้าวหน้า และความสำเร็จของบุคคลต่างๆ ที่เป็นผู้ประกอบการ ทำให้นักศึกษาอยากเป็นผู้ประกอบการ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.81 รองลงมาได้แก่ ถ้านักศึกษาต้องการที่จะเป็นผู้ประกอบการ ครอบครัว ญาติ และกลุ่มเพื่อน จะมีส่วนสำคัญที่ให้การสนับสนุน มีค่าเฉลี่ย 3.74 หลักสูตรและเนื้อหาวิชาที่ศึกษา สามารถเสริมความรู้และความมั่นใจแก่นักศึกษาในการที่จะออกไปเป็นผู้ประกอบการ มีค่าเฉลี่ย 3.73 การที่สังคมยอมรับในการประกอบอาชีพอิสระมากขึ้น ส่งผลให้นักศึกษาต้องการที่จะเป็นผู้ประกอบการ มีค่าเฉลี่ย 3.71 การที่รัฐบาลให้การสนับสนุนทั้งทางด้านแหล่งเงินทุน ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ประกอบการ ส่งผลให้นักศึกษาต้องการที่จะเป็นผู้ประกอบการ มีค่าเฉลี่ย 3.63 และปัจจัยที่มีระดับค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน ส่งผลให้นักศึกษาต้องการที่จะเป็นผู้ประกอบการมากขึ้น ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.57

นอกจากนี้ เมื่อได้สอบถามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า นอกจากหลักสูตรที่เรียนแล้ว นักศึกษาเห็นว่าสถาบันควรมีการปรับปรุง และเพิ่มเติมการดำเนินการในเรื่องต่างๆ เพื่อช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการเป็นผู้ประกอบการดังต่อไปนี้

1. การจัดให้มีกิจกรรมในชั้นเรียน โดยเน้นการฝึกปฏิบัติ และการทดลองจริง เพื่อให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์จริงนอกเหนือไปจากการเรียนในภาคทฤษฎี
2. การจัดกิจกรรมนักศึกษาเพื่อพัฒนานักศึกษาในด้านต่างๆ ทั้งด้านทักษะการทำงาน การตัดสินใจ ความกล้าคิดกล้าทำ การทำงานเป็นทีม เพื่อเป็นการเสริมประสบการณ์นอกชั้นเรียนให้แก่นักศึกษา
3. การพัฒนาอาคารเรียน อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ในการเรียน เพื่อช่วยให้การจัดการเรียนการสอนมีคุณภาพสูงขึ้น
4. การจัดให้มีการฝึกงานสำหรับนักศึกษาในทุกหลักสูตร เพื่อเป็นการฝึกประสบการณ์จริง
5. การจัดให้มีการดูงานในสถานประกอบการต่างๆ เพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากสภาพการทำงานจริง
6. การจัดให้มีการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการ รวมถึงการจัดนิทรรศการเพื่อให้ความรู้แก่นักศึกษาอย่างต่อเนื่อง

7. การจัดให้มีห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ให้เพียงพอ เพื่อเป็นแหล่งในการค้นคว้าข้อมูลและความรู้ต่างๆ
8. การจัดระบบการสื่อสาร และการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้ประกอบการ เพื่อให้นักศึกษาทราบถึงข่าวสารและทันต่อเหตุการณ์
9. การพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยอยู่เสมอ และการจัดวิชาเลือกเสรีให้มุ่งเน้นทางด้านวิชาชีพมากยิ่งขึ้น
10. การจัดโครงการเกี่ยวกับการประกวดด้านการวางแผนธุรกิจ และการประกอบการอย่างสม่ำเสมอ เพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการให้แก่นักศึกษา
11. การพัฒนาบุคลิกภาพและคุณลักษณะด้านต่างๆ ของนักศึกษาให้มีความพร้อมในการทำงาน รวมถึงการเป็นผู้ประกอบการ

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาเรื่องลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยามนั้น เป็นการศึกษาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวัดลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม เพื่อเปรียบเทียบลักษณะความเป็นผู้ประกอบการทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความต้องการความสำเร็จและความต้องการอิสระ ด้านตำแหน่งการควบคุม ด้านความคิดริเริ่มเชิงนวัตกรรม ด้านการแบกรับความเสี่ยง และด้านความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ กับปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ คณะวิชา ความเป็นบุตรคนแรก ประสบการณ์ทำงานระหว่างเรียน การเป็นสมาชิกชมรมหรือการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย และ อาชีพของผู้ปกครอง นอกจากนี้ยังเป็นการศึกษาเพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มของการเป็นผู้ประกอบการ

จากการศึกษาและวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม จำนวน 435 คน พบว่า เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 51.72 เพศชายคิดเป็นร้อยละ 48.28 โดยเป็นนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 45.06 รองลงมาคือคณะวิศวกรรมศาสตร์คิดเป็นร้อยละ 20.92 และคณะนิติศาสตร์คิดเป็นร้อยละ 14.25 ตามลำดับ ซึ่งนักศึกษากลุ่มตัวอย่างนี้ส่วนมากเป็นนักศึกษาที่ไม่ใช่บุตรคนแรกคิดเป็นร้อยละ 62.53 และมีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างเรียนคิดเป็นร้อยละ 60.00 นอกจากนี้ส่วนมากยังเป็นสมาชิกชมรมหรือเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยคิดเป็นร้อยละ 62.76 และมีผู้ปกครองประกอบอาชีพส่วนตัวมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 61.84

การวัดลักษณะความเป็นผู้ประกอบการโดยทั่วไปอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 5 ด้าน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยรวมคือ 3.23 โดยในด้านความต้องการความสำเร็จและความต้องการอิสระ มีค่าเฉลี่ย 3.24 ด้านตำแหน่งการควบคุม มีค่าเฉลี่ย 3.29 ด้านความคิดริเริ่มเชิงนวัตกรรม มีค่าเฉลี่ย 3.35 ด้านการแบกรับความเสี่ยง มีค่าเฉลี่ย 2.95 และด้านความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ มีค่าเฉลี่ย 3.30

การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ สามารถสรุปได้ดังนี้

1. เพศ สามารถสรุปได้ว่า เพศชายและเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยของลักษณะความเป็นผู้ประกอบการโดยภาพรวมค่อนข้างใกล้เคียงกันคือ 3.23 และ 3.22 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อแยกพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่าทั้งในด้านความต้องการความสำเร็จและความต้องการอิสระ ตำแหน่งการควบคุม ความคิดริเริ่มเชิงนวัตกรรม การแบกรับความเสี่ยง และ ความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ ทั้งเพศชายและเพศหญิงต่างก็มีค่าเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกัน คือมีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง

2. คณะวิชา สามารถสรุปได้ว่า โดยภาพรวมแล้ว นักศึกษาในทุกคณะวิชามีค่าเฉลี่ยของลักษณะความเป็นผู้ประกอบการแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย โดยทุกคณะวิชามีค่าเฉลี่ยของลักษณะความเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อแยกพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่านักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะนิติศาสตร์มีค่าเฉลี่ยของลักษณะความเป็นผู้ประกอบการในด้านความต้องการความสำเร็จและความต้องการอิสระ และด้านตำแหน่งการควบคุม อยู่ในระดับสูง ส่วนนักศึกษาที่กำลังศึกษาในคณะวิชาอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง ในด้านความคิดริเริ่มเชิงนวัตกรรม นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะวิทยาศาสตร์และคณะศิลปศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ส่วนนักศึกษาที่กำลังศึกษาในคณะวิชาอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง ในด้านการแบกรับความเสี่ยงและด้านความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์นั้น นักศึกษาในทุกคณะวิชามีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

3. การเป็นบุตรคนแรก สามารถสรุปได้ว่า โดยภาพรวมแล้วนักศึกษาทั้งที่เป็นบุตรคนแรกและไม่ใช่มบุตรคนแรกนั้น มีค่าเฉลี่ยของลักษณะความเป็นผู้ประกอบการโดยภาพรวมใกล้เคียงกัน คืออยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อแยกพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่าลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาที่เป็นบุตรคนแรกและไม่ใช่มบุตรคนแรกทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยนักศึกษาที่ไม่ใช่มบุตรคนแรก จะมีค่าเฉลี่ยของแต่ละด้านอยู่ในระดับที่สูงกว่านักศึกษาที่เป็นบุตรคนแรกเพียงเล็กน้อย

4. ประสบการณ์ในการทำงานระหว่างเรียน สามารถสรุปได้ว่า โดยภาพรวมแล้วนักศึกษาทั้งที่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างเรียน และนักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างเรียนนั้น มีค่าเฉลี่ยของลักษณะความเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับปานกลาง โดยนักศึกษาที่มีประสบการณ์ทำงานระหว่างเรียนจะมีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์

ระหว่างเรียนเล็กน้อย และเมื่อแยกพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่าลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาทั้งที่มีและไม่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างเรียน ทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยนักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างเรียน จะมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับที่สูงกว่านักศึกษที่ไม่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างเรียนเพียงเล็กน้อยในด้านความต้องการความสำเร็จและความต้องการอิสระ ด้านตำแหน่งการควบคุม ด้านความคิดริเริ่มเชิงนวัตกรรม และด้านการแบกรับความเสี่ยง ส่วนในด้านความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์นั้น นักศึกษาทั้งที่มีและไม่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่างเรียนต่างก็มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน

5. การเป็นสมาชิกชมรมหรือการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย สามารถสรุปได้ว่า โดยภาพรวมแล้ว นักศึกษาทั้งที่เป็นสมาชิกชมรมหรือการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย และนักศึกษาที่ไม่ใช่สมาชิกชมรมหรือเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยนั้น มีค่าเฉลี่ยของลักษณะความเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกัน คืออยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อแยกพิจารณาทั้ง 5 ด้าน พบว่าลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาที่เป็นสมาชิกชมรมหรือการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย จะมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับที่สูงกว่านักศึกษาที่ไม่ใช่สมาชิกชมรมหรือเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเพียงเล็กน้อยในด้านความต้องการความสำเร็จและความต้องการอิสระ ด้านตำแหน่งการควบคุม ด้านความคิดริเริ่มเชิงนวัตกรรม และด้านการแบกรับความเสี่ยง แต่ในด้านความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์นั้น นักศึกษาที่ไม่ใช่สมาชิกชมรมหรือเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาที่เป็นสมาชิกชมรมหรือการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเพียงเล็กน้อย

6. การประกอบอาชีพส่วนตัวของผู้ปกครอง สามารถสรุปได้ว่า โดยภาพรวมแล้ว นักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพส่วนตัว และนักศึกษาที่ผู้ปกครองไม่ได้ประกอบอาชีพส่วนตัว ต่างก็มีระดับค่าเฉลี่ยของลักษณะความเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกัน คืออยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อแยกพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่านักศึกษาทั้งที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพส่วนตัว และไม่ได้ประกอบอาชีพส่วนตัว ต่างก็มีลักษณะความเป็นผู้ประกอบการทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพส่วนตัว จะมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับที่สูงกว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองไม่ได้ประกอบอาชีพส่วนตัวเพียงเล็กน้อยในด้านตำแหน่งการควบคุม ด้านความคิดริเริ่มเชิงนวัตกรรม และด้านการแบกรับความเสี่ยง แต่ในด้านความต้องการความสำเร็จและความต้องการอิสระ และด้านความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์นั้น นักศึกษาที่ผู้ปกครองไม่ได้ประกอบอาชีพส่วนตัวมีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพส่วนตัวเพียงเล็กน้อย

นอกจากนี้ ในการสำรวจความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มในการเป็นผู้ประกอบการ พบว่าโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 ซึ่งเมื่อแยกพิจารณาค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นในแต่ละปัจจัย พบว่าทุกปัจจัยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ซึ่งปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นสูงที่สุดได้แก่ การเห็นโอกาส ความก้าวหน้า และความสำเร็จของบุคคลต่างๆ ที่เป็นผู้ประกอบการ ทำให้นักศึกษาอยากเป็นผู้ประกอบการ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.81 รองลงมาได้แก่ ความสัมพันธ์ของ ครอบครัว ญาติ และกลุ่มเพื่อน จะมีส่วนสำคัญที่ให้การสนับสนุน มีค่าเฉลี่ย 3.74 หลักสูตรและเนื้อหาวิชาที่ศึกษา สามารถเสริมความรู้และความมั่นใจแก่นักศึกษาในการที่จะออกไปเป็นผู้ประกอบการ มีค่าเฉลี่ย 3.73 ตามลำดับ และปัจจัยที่มีระดับค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน ส่งผลให้นักศึกษาต้องการที่จะเป็นผู้ประกอบการมากขึ้น ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.57

ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับสิ่งที่สถาบันควรมีการปรับปรุง และเพิ่มเติมการดำเนินการในเรื่องต่างๆ เพื่อช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการเป็นผู้ประกอบการ สรุปได้ว่า ทางสถาบันควรจัดให้มีกิจกรรมในชั้นเรียน โดยเน้นการฝึกปฏิบัติ และการทดลองจริง เพื่อให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์จริงนอกเหนือไปจากการเรียนในภาคทฤษฎี การจัดกิจกรรมนักศึกษาเพื่อพัฒนานักศึกษาในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านทักษะการทำงาน การตัดสินใจ ความกล้าคิดกล้าทำ การทำงานเป็นทีม เพื่อเป็นการเสริมประสบการณ์นอกชั้นเรียนให้นักศึกษา การพัฒนาอาคารเรียน อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ในการเรียน เพื่อช่วยในการจัดการเรียนการสอนมีคุณภาพสูงขึ้น การจัดให้มีการฝึกงานสำหรับนักศึกษาในทุกหลักสูตร เพื่อเป็นการฝึกประสบการณ์จริง การจัดให้มีการดูงานในสถานประกอบการต่างๆ เพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากสภาพการทำงานจริง การจัดให้มีการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการ รวมถึงการจัดนิทรรศการเพื่อให้ความรู้แก่นักศึกษาอย่างต่อเนื่อง การจัดให้มีห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ให้เพียงพอ เพื่อเป็นแหล่งในการค้นคว้าข้อมูลและความรู้ต่างๆ การจัดระบบการสื่อสาร และการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้ประกอบการ เพื่อให้นักศึกษาทราบถึงข่าวสารและทันต่อเหตุการณ์ การพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยอยู่เสมอ และการจัดวิชาเลือกเสรีให้มุ่งเน้นทางด้านวิชาชีพมากยิ่งขึ้น การจัดโครงการเกี่ยวกับการประกวดด้านการวางแผนธุรกิจ และการประกอบการอย่างสม่ำเสมอ เพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการให้นักศึกษา และการพัฒนาบุคลิกภาพและคุณลักษณะด้านต่างๆ ของนักศึกษาให้มีความพร้อมในการทำงาน รวมถึงการเป็นผู้ประกอบการ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

1) นักศึกษามหาวิทยาลัยสยาม มีลักษณะความเป็นผู้ประกอบการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นจึงควรเพิ่มการเรียนการสอนหรือการฝึกอบรมเพิ่มเติมทั้งในทางทฤษฎีและทางปฏิบัติเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา รวมถึงการให้ความรู้ทางธุรกิจและการสร้างโอกาสในการประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตลอดจนการสร้างแรงจูงใจและสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเป็นผู้ประกอบการให้แก่นักศึกษา

2) ควรที่จะได้มีการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อส่งเสริมความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา โดยอาจมีการจัดกิจกรรมหรือจัดทำแผนงานร่วมกับภาครัฐหรือหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ในการที่จะเสริมสร้างนักศึกษาให้มีความเป็นผู้ประกอบการ เช่น การจัดให้มีการแข่งขันการจัดทำแผนธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษาได้มีการเตรียมความพร้อมสำหรับการที่จะเป็นผู้ประกอบการที่มีศักยภาพในอนาคต

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1) ในการศึกษาครั้งนี้ ยังเป็นการศึกษาในภาพรวมของแต่ละคณะวิชา โดยผู้วิจัยเห็นว่านักศึกษายกในคณะวิชาเดียวกันมีลักษณะเหมือนกัน อย่างไรก็ตามในการศึกษาครั้งต่อไป ควรที่จะมีการศึกษาและวัดลักษณะความเป็นผู้ประกอบการโดยจำแนกให้เห็นถึงความแตกต่างของลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาในแต่ละภาควิชาภายในคณะวิชา ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความชัดเจนและเฉพาะเจาะจงมากยิ่งขึ้น เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาศักยภาพความเป็นผู้ประกอบการของแต่ละภาควิชาภายในคณะวิชา

2) ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรที่จะมีการศึกษาถึงคุณลักษณะในด้านทักษะและความรู้ความสามารถที่จำเป็นต่อการเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ ทั้งนี้เพื่อที่จะได้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย เพื่อเสริมสร้างนักศึกษาให้เป็นผู้ที่มีทักษะและความรู้ความสามารถที่เอื้อต่อการที่จะเป็นผู้ประกอบการในอนาคต

3) ควรที่จะทำการศึกษาเกี่ยวกับการประกอบอาชีพของบัณฑิตของมหาวิทยาลัย เพื่อให้ทราบถึงจำนวนบัณฑิตที่เป็นผู้ประกอบการจริง รวมทั้งการสอบถามข้อมูลจากบัณฑิตที่เป็นผู้ประกอบการดังกล่าว เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แท้จริงในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร เพื่อพัฒนาศักยภาพในการเป็นผู้ประกอบการให้แก่นักศึกษาต่อไป